

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Baruch Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek - a dr. Hózsá István jogtanácsos által képviselt **Budapest Főváros VI. kerület Terézváros Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala** (1067 Budapest, Eötvös u. 3.) alperes ellen **közigazgatási jogkörben okozott kár megfizetésére kötelezés** iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 5.P.24.268/2010/7. számon meghozott ítélete ellen az alperes 8. sorszámon bejelentett és 9. sorszámon indokolt fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 (tizenöt) napon belül 5.000+áfa (ötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

A felperes Budapest Főváros VI. kerület Terézváros Polgármesteri Hivatala alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megfizetésére kötelezés iránt fizetési meghagyás kibocsátását kérte. Az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban kereseti követelését 2.000 Ft vagyoni és 100.000 Ft nem vagyoni kárként tartotta fenn, 10.000 Ft eljárási illetéket lerótt.

Az alperes a felperesi kereseti kérelem elutasítását kérte. A jogalapot és az összecszerűséget egyaránt vitatta.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a felperes kereseti kérelmét részben alaposnak találta. A Ptk. 339. § (1), a 349. § (1) bekezdés alapján

azt rögzítette, hogy a vagyoni károk körében indokoltnak látta a taxiköltség megtérítését, másrészt a nem vagyoni kártérítés vonatkozásában azt az álláspontot foglalta el, hogy a nem vagyoni kártérítés immateriális hátrányok kompenzálására szolgáló pénzeszköz biztosítását jelenti. Az a funkciója, hogy az elszenvedett sérelem hozzávetőleg kiegyensúlyozásáról olyan vagyoni szolgáltatás nyújtásával gondoskodjon, mely az elszenvedett sérelemért kb. azonos mértékű, de más nemű előnyt nyújt.

A bíróság megállapítása szerint a felperest kétségkívül bosszúság érte, más jogellenes magatartása miatt esti programja kedvezőtlenül alakult, életéből egymásfél órát elvesztegetett, azonban ezen ténykörülmények a bíróság mérlegelése alapján nem érik el azt az érdeksérelmet, amely a nem vagyoni kártérítésre alapot adna. Ezért a bíróság e körben a felperes kereseti kérelmét elutasította. A perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése, a kamatról a Ptk. 301. § (1) bekezdése és 360. § (1) bekezdése szerint határozott akként, hogy kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 2.000 Ft-ot, ennek 2009. június 2-től a kifizetésig terjedő időre számított törvényes kamatait és 15.000 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a Pp. 81. § (1) bekezdésére figyelemmel a bíróság a pernyertesség és pervesztesség arányát tévesen jelölte meg, ugyanis az 102.000 Ft-os pertárgyértékhez viszonyítva a felperes csupán 2.000 Ft erejéig lett pernyertes, ezért a megállapított 15.000 Ft összegű perköltséget eltúlzott mértékének minősítette és a perköltséget kérte mérsékelni.

Az ellenérdekű fél észrevételében az elsőfokú bíróság ítélete e részének helybenhagyására tett indítványt. Utalt a Pp. 81. § (2) bekezdésében írtakra is. Kifejtette, hogy lerótta a minimum illetéket. A bíróság mérlegeléssel nem látott okot a nem vagyoni kára megítélésére, bár nem vitásan elismerte ennek részbeni alapját. Ezt meghaladóan arra hivatkozott, hogy minimális ügyvédi munkadíj 10.000 Ft+ áfa összegű lenne, ehhez képest arányosnak találta a részére megítélt perköltséget.

A Fővárosi Ítéltábla a per főtárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján nem érintette, hiszen e vonatkozásban a felek fellebbezést nem nyújtottak be. A fellebbezéssel az alperes a megállapított perköltség összegét támadta. Utalt arra, hogy a bíróság által felhívott Pp. 81. § (1) bekezdése nem teszi lehetővé az elsőfokú bíróság ítéleti rendelkezésének meghozatalát.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést az alábbi indokok alapján a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja szerint - tárgyaláson kívül - elbírálva nem találta alaposnak.

Nem vitás, hogy az elsőfokú bíróság csupán a Pp. 81. § (1) bekezdésére utalt. Ezzel szemben az alperes ellenkérelmében helyesen hívta fel a Pp. 81. § (2) bekezdését, mely kimondja, hogy ha a per kártérítésre irányul, vagy egyéb olyan követelés iránt

folyik, melynek összegszerű megállapítása bírói mérlegeléstől függ, az ellenfelet akkor is lehet kötelezni a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítél ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak. Jelen esetben a bíróság úgy foglalt állást, hogy a felperest nem vitásan bosszúság érte, csak mérlegeléssel úgy értékelte mindezt, hogy ennek mértéke a nem vagyoni kártérítés indokolt megállapítását még nem teszi lehetővé. Így a bíróság mérlegeléssel döntött a kártérítés vonatkozásában. A bíróság alkalmazhatónak látta a Pp. 81. § (2) bekezdését, ebből pedig következik, hogy a minimum eljárási illeték és a minimum perköltség a felperest megilleti, ezért a részére megítélt 15.000 Ft elsőfokú perköltség nem minősül eltúlzottnak. Ebből 10.000 Ft-ot kereseti kérelmére lerótt, míg a maradék 5.000 Ft az áfát is tartalmazó ügyvédi munkadíjat jelenti. Ennek megváltoztatására, csökkentésére a másodfokú bíróság nem látott okot.

Mindebből következik, hogy az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését részben eltérő és kiegészített jogi indoklás mellett a Pp. 253. § (2) bekezdés szerint helybenhagyta. Az eredménytelenül fellebbező alperes személyes illetékmentességet élvez, így az általa le nem rótt illeték az állam terhén marad, míg az alperes köteles megfizetni a felperes indokolt másodfokú áfával együttes perköltségét.

Budapest, 2011. október 27.

Dr. Tölg-Molnár László s.k.
a tanács elnöke, előadó

Dr. Hóbl Katalin s.k.
bíró

. Madarász Anna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: